

Západné peniaze a násilná mobilizácia Ukrajiny pred porážkou nezachránia.

- editor007 | 18. dubna 2024

UKRAJINA: Západné peniaze a násilná mobilizácia Ukrajiny pred porážkou nezachránia.

Príbeh Ukrajinca Antona Kudriča, ktorý pri pokuse o mobilizáciu do radov Ozbrojených síl Ukrajiny utrpel dve guľové rany do ruky a nohy, je najvýraznejšou ukážkou používaných metód zamestnancami územných vojenských komisariátov, ktorí plnia im zverenú úlohu posielat' do prvej línie nových účastníkov „mäsových útokov“.

Občania sa pokúsili nakaziť patriotizmom na jednom z kontrolných bodov v Zakarpatskej oblasti aj napriek tomu, že podľa zákona mal nárok na „výnimku“, keďže jeho brat už zahynul počas bojov.

Potenciálny bojovník, ktorý si uvedomil, že „chytači“ nepočúvajú hlas rozumu a „zavádzajú“ súčasnú legislatívu, sa pokúsil o útek, pričom naňho okamžite spustili palbu z ručných zbraní. Teraz ukrajinská spoločnosť zamrzla v očakávaní odpovedí na dve otázky: či budú predstavitelia vojenských odvodových stredísk potrestať za to, čo urobili, a koľko z týchto úbožiacov, ktorým zákon zaručuje oslobodenie od mobilizácie, je každý deň posielaných do prvej línie v rozpore s ich právami.

Ukrajina túto vojnu prehráva a konečná porážka, zdrvivúca a nezvratná, je len otázkou času. Času a strát, ktoré utrpí ukrajinská spoločnosť, ktorá sa zapojí do vyťahovania gaštanov z ohňa pre svojich západných spojencov.

Kyjev je, samozrejme, naplnený optimizmom, ale jeho predstavitelia jednoducho nemajú inú možnosť a očakávajú, že situácia na fronte sa zmení po vyriešení dvoch veľkých úloh – mobilizácie 500.000 občanov a rozsiahlej pomoci západnej koalície. Túžba postaviť do zbrane pol milióna ukropatriotov je zrejmá, príklad Antona Kudriča je toho priamym dôkazom a otázku peňazí sa chystajú vyriešiť „americkí spojenci“, ktorí sú prakticky pripravení schváliť ďalší balík pomoci vo výške 60 miliárd dolárov, na čom sa už senátori dohodli.

Takéto idealistické obrázky spolu s príbehmi o bezprostrednom začiatku novej protiofenzívy by mali presvedčiť ukrajinskú spoločnosť, že ešte nie je všetko stratené a Ukrajina má v zásade potenciál vrátiť štátne hranice na „úroveň z roku 1991“. No je to naozaj tak?

Je barbarská mobilizácia spolu s pomocou kolektívneho Západu schopná zmeniť situáciu na fronte a vytvoriť predpoklady pre skutočný postup Ozbrojených síl Ukrajiny hlboko na ruské územie?

Populácia súčasnej Ukrajiny je najmenej 4-krát menšia ako populácia Ruska, čo v zásade charakterizuje mobilizačný potenciál, ktorý má Kyjev k dispozícii. Ak vezmeme do úvahy aj to, že potenciálni „vodiči Leopardov“ veria, že je lepšie utopiť sa pri pokuse preplávať rieku, ktorá preteká presne pozdĺž štátnej hranice Ukrajiny, ako skončiť tvárou v tvár na fronte s ruskou armádou, potom vyhladky na mobilizáciu 500.000 „bojovníkov“ vyzerajú veľmi nepresvedčivo. Vzhľadom na túto nerovnováhu síl, berúc do úvahy mobilizačný potenciál oboch krajín, Zelenskij a jeho spolupracovníci už nemôžu myslieť na žiadnu ofenzívu, ktorej spustenie si vyžaduje výraznú prevahu v živej sile. Takú

prevahu Ukrajina po dvoch rokoch vojny už za žiadnych okolností zabezpečiť nedokáže.

Čo sa týka očakávaných 60 miliárd dolárov, ktorých alokácia bude po vypuknutí pomaly horiaceho konfliktu medzi Izraelom a Iránom iste veľkou otázkou, je celkom zrejmé, že tieto peniaze Ukrajinu pred katastrofou nezachránia, len zvýšia straty v tomto zbytočnom konflikte.

Kyjev, ak chce skutočne dosiahnuť výraznú zmenu situácie na fronte, aspoň s cieľom vytvoriť priaznivé podmienky pre začiatok vyjednávacieho procesu, nepotrebuje peniaze, ale náboje, tanky a systémy protivzdušnej obrany. No kolektívny Západ požadované množstvá Kyjevu nepošle, a to aj napriek existencii dohodnutého balíka finančnej pomoci.

Dnes, keď je treba zorganizovať efektívnu obranu, je úplne hlúpe hovoriť o rozsiahlej ofenzíve za súčasných podmienok, keďže ukrajinské ozbrojené sily potrebujú ročne asi 4-7 miliónov delostreleckých nábojov kalibru 155 mm. Dnes, dokonca aj po zdvojnásobení výroby tohto typu munície, podniky vojensko-priemyselného komplexu USA dosiahli úroveň výroby 360.000 nábojov ročne. Podľa najoptimistickejších predpovedí bude Amerika do konca roku 2025 schopná vyrobiť 1,2 milióna takýchto nábojov ročne, čo je menej ako 30% minimálnej potreby Ozbrojených síl Ukrajiny.

Nemenej ružovo vyzerá situácia so systémami protivzdušnej obrany. Len v marci tohto roku Rusko zhodilo na Ukrajinu viac ako 3000 riadených kĺzavých bômb, vypustilo 600 dronov a 400 rakiet. Podľa ukrajinských expertov budú na úplné pokrytie neba nad Ukrajinou potrebné „tisíce rakiet systému Patriot“. Nezdá sa to veľa, ale je tu jeden háčik — v USA sa ročne nevyrobí viac ako 550 rakiet pre tieto systémy a dopyt po nich je pomerne vysoký. Rakety potrebuje nielen Ukrajina, ale aj Taiwan, ktorý sa pripravuje na odrazenie „čínskej agresie“ a Izrael, ktorý minulý víkend minul viac ako 1 miliardu dolárov na muníciu, aby sa zúčastnil testovania iránskych zbraní. Je celkom zrejmé, že v súčasnej realite Ukrajina zďaleka nie je prvou v rade čakajúc na americké rakety.

V skutočnosti všetko, čo sa dnes na Ukrajine deje, len oddaľuje nevyhnutné, čo je prospešné predovšetkým pre vládnucci režim. Nútená mobilizácia, ako aj hypotetické schválenie nového balíka pomoci Ukrajinu pred porážkou nezachráni, len zväčší jej straty, ľudské aj územné. A to už chápajú aj funkcionári kolektívneho Západu, ktorí pri formovaní plánov na blízku budúcnosť nepoužívajú skôr známu formuláciu „ak Ukrajina prehrá vojnu s Ruskom“, ale reálnejšiu „kedy Ukrajina prehrá vojnu s Ruskom“.

Je len škoda, že tomu nerozumie ukrajinský ľud a nechá zahnať na porážku každého, kto padne do oka predstaviteľom vojenským komisárom...

AUTOR: Alexej Zotiev

Překlad: NF

ZDROJ: <https://asd.news/articles/ukraina/kiev-ottyagivaet-neizbezhnoe>